

χώρα

χώρα, η, ουσ. [<αρχ. χώρα], η χώρα. **1.** (για ελληνικά νησιά) η πρωτεύουσα: «ο κόσμος κατέβηκε στο λιμάνι της χώρας για να υποδεχτεί τους επίσημους». **2.** το σύνολο των ανθρώπων που κατοικούν σε μια χώρα: «Αντρέα, προχώρα, σε θέλει όλη η χώρα!», πασοκικό προεκλογικό σύνθημα·

- αν ήταν η ζήλια ψώρα, θα κολλούσε όλη τη χώρα, βλ. λ. [ζήλια](#)·

- η απάνω χώρα, τα υψώματα νησιώτικης πρωτεύουσας: «τα πολυδαίδαλα σοκάκια της απάνω χώρας, ήταν γεμάτα από τουρίστες». (Λαϊκό τραγούδι: Σύρα η απάνω χώρα σου με την ανηφοριά σου με τα πολλά σκαλάκια σου και με τον Σαν Μπαστιά σου)·

- η πρώτη κυρία της χώρας, βλ. λ. [κυρία](#)·

- η χώρα της φαιδράς πορτοκαλέας ή η χώρα όπου ανθεί η φαιδρά πορτοκαλέα, βλ. λ. [πορτοκαλέα](#)·

- ο πρώτος πολίτης της χώρας, βλ. λ. [πολίτης](#)·

- προχώρα, σε θέλει όλη η χώρα! ειρωνική προτροπή από την ομήγυρη σε άτομο που λέει ανοησίες, φαιδρότητες να συνεχίσει να μιλάει. Αναφορά στο πασοκικό σύνθημα Αντρέα, προχώρα, σε θέλει όλη η χώρα(!)·

- στη χώρα των τυφλών βασιλεύει ο μονόφθαλμος, βλ. λ. [τυφλός](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας